

мѣсець Септемврий на 12—18-й бѣше на Узунджовски панаиръ и оттамъ можа да избѣгне да се нехване и да се скрий въ града, дѣто го хранеха скришната нѣкои негови познати и вѣрни приятели нѣщо около 40 дни, а послѣ прѣоблѣченъ въ Загорски селски дрѣхи, прихвърли се съ тѣхъ прѣзъ планината, а оттамъ се събралъ съ Савва Вълковъ мой съученикъ, който побѣгналъ отъ Сливенъ и съ него двамата прѣкарани прѣзъ Дунава подъ видъ на Загорски балкански селяни градинаре въ Влашко, дѣто ги прѣдставятъ на комитета въ Букурещъ и ги испратили испослѣ на чети да се биятъ противъ Турция прѣзъ лѣтото на 1876 година. Споредъ съучастникътъ му Недю Деневъ, който ми расправи за неговата положителна смъртъ какъ е станала; той ми приказа, че Дончу Димитровъ миналъ Дунава при Свищовъ прѣзъ 1876 год. и оттамъ до Севлиево подъ видъ на балжкия съ мрѣжа на гърба си можалъ да пристигне благополучно, дѣто пристигналъ въ хана на Ломноолу, и тамъ работилъ за повдигане на вѣстанieto съ Стефанъ Пешова, съ Стефанъ Карагеозова и сполучилъ да ги разбунтова. Оттамъ вѣстанниците се отправили въ Кревеникъ подъ властѣта и командата на дѣда Филя Кревениченския чорбаджия, дѣто подиръ били въ битката при Батошево и слѣдъ туй прихвърлили се въ Ново-Село, дѣто и него разбунтовали и най-подиръ, когато пристигатъ Турцитѣ, и Черкезитѣ да ги гонятъ подъ командата на върлитѣ Български гонители Хайдаръ бея съ Неджибъ ага, разбили ги въ Ново-Село и почнали да ги търсятъ единъ по единъ да ги ловятъ и избиватъ. Тамъ при върховетѣ на Стара-Планина при Мара-гедикъ билъ посрѣщнатъ Дончо Димитровъ отъ нѣколко неприятели, слѣдъ битката която траяла $4\frac{1}{2}$ часа и като се задръстила пушката му; та неможалъ да хвърга вече съ нея, почналъ съ ливорвертътъ си ерѣщу тѣхъ, но неможалъ да имъ противостои и билъ насеченъ оттѣхъ на нѣколко части въ дентъ на 11-й Май 1876 год. подъ воеводството на Дюсътабановъ, който съ другитѣ се распрѣснали и бѣгали по планината дѣто едни убѣсили, други заточили и т. п. И тѣй той умрѣ за сво-